

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIEŠI!

LEHMMA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTIKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 1 (5540)

Ceturtdien, 1987. gada 1. janvāri

Maksā 3 kap.

ŠODIEN
NUMURĀ:

→ Jaungada intervija
ar Rudzātu padomju saimniecības direktoru Leonāru Spūli.

— 2. lappuse

→ Kas ir ģimenes laime? Par to — materiāla «Piēna ceļš mūžības garumā...».

— 4. lappuse

LAIMĪGU JAUNO GADU!

Rajona darba laudīm

Ar raženu darbu stiprinādami Dzimtenes varenību, Padomju zemes darba laudis aizvadīja divpadsmitās piecgades pirmo gadu, kas ir jauns solis sociālistiskās sabiedrības tālakā pilnveidošanā.

Katrs komunists, katrs padomju cilvēks šodien saprot, ka PSKP XXVII kongresa izvirzīto uzdevumu izpilde galvenokārt ir atkarīga no tā, kā mobilizējam kolektīvus. Sasniegtais ikviens tautsaimniecības nozarē liecīna, ka rajonā var tikt sekmīgi Istenoti divpadsmitās piecgades saspringtie uzdevumi. Tos izpildīsim, ja drossmīgi atsegīsim trūkumus un neatlaidīgi pret tiem cīnīsimies.

Aizvadītais gads mūsu valsts dzīvē bija raksturīgs ar jaunām darba uzvarām un ievērojamu kāpinājumu visās tautas saimniecības nozarēs, sociālajā un kultūras jomā. Tas panākts, pateicoties Komunistiskās partijas mērķtiecīgai vadībai, konsekventai iekšējai un ārējai politikai, kas balstās uz leņiniskajiem organizācijas un pārvaldes principiem. Visas mūsu zemes ekonomisko nostiprināšanu un sabiedriskās dzīves attīstību sekmējusi PSKP un valsts vadītāju neatlaidīga cīņa par mieru pasaulei un principiālā nostāja par visu starptautisko jautājumu risināšanu mierīgu sarunu celā.

Rajona darba laudis zina un saprot, ka vislielākā miera garantija ir godīgs darbs Dzimtenes un tautas laimes vārdā. No visas sirds iepriecina darba kolektīvu gūtie panākumi sociālistisko saistību izpildē, bet jo sevišķi — lopkopības produkcijas ražošanas palīelināšanā.

Arī partijas organizatoriskajā un audzināšanas darbā jutamas būtiskas izmaiņas, ko izraijs PSKP CK šī gada jūnija Plēnuma lēmumi, kuri sekmē partijas organizāciju vadošās lomas palīelināšanu.

Tomēr ne visur vēl strādājam ar vajadzīgo atdevi, realizējot partijas ieteikumus par darba disciplīnas un organizētības nostiprināšanu, par

zinātnes un tehnikas sasniegumu ieviešanu ražošanā, prasiguma un atbildības paaugstināšanu katrā darba kolektīvā, katrā iecirknī.

Sirsniņš paldies visiem rajona darba laudīm par ieguldījumu, ierosmi un iniciatīvu divpadsmitās piecgades pirmā gada uzdevumu Istenosānai Latvijas KP rajona komiteja un rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja ir pārliecīnātas, ka rajona iedzīvotāji, visi komunisti, deputāti un aktīvs ar tādu pašu darba rosmi un neatlaidību uzsāks arī jauno, 1987. gadu.

Tālāk lauksaimniecības intensifikācija, lopkopības produkcijas ieguvēs kāpināšana katrā fermā un saimniecībā, rūpniecības uzņēmumos ražotās produkcijas kvalitātes uzlabošana, ekonomiski un taupīgi izmantojot materiālus un resursus, cilvēka faktora lomas palīelināšana būs rajona darba laudīm revolūcijas 70. gadadienās cīnīgā sagaidīšanā.

Dārgie biedri!

Sirsniņi apsveicam visus rajona darba laudīm. Jaunajā gadā Vislabākos novēlējumus sūtām partijas, kara un darba veterāniem, sakām paldies par to, ka viņi nodod jaunajai paaudzei savu idejisko pārliecību, lielo dzīves pieredzi, gara stiprumu un spēku.

Kvēli sveicam darba pirmrindniekus, kuri ar savu paraugu iedvesmo jauniem sasniegumiem! Vēlam veiksmīgi mācībās un savu nodomu Istenosānu skolu jaunatnei!

Lai ikviens mājā, ikviens ģimenē ienāk svētku prieķi un gandarījums par sekmīgi pabeigtu darba posmu! Lai, uzsākot jauno gadu, Istenojas ieceres un par godu Lielajam Oktobrim plēmētās saistības!

LATVIJAS KP RAJONA KOMITEJA
RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU
PADOMES IZPILDKOMITEJA
LATVIJAS LKJS RAJONA KOMITEJA

Par prieku mazajiem

būvdarbu tempus, sekmīgi pārvērja grūtības, kas radās celtniecības gaitā.

Kopš būvdarbu sākuma objekta strādāja A. Baško brigāde. Mūrnieki betonētāji D. Kuhto, P. Lustiks, J. Gulko un citi praksē parādīja, ka prot strādāt triecientempa. Lielu efektivitāti deva arī brigādes darbus pēnēmumus, kas ieviesti darba organizācijā.

Savs ieguldījums jaunās celtnes tapšanā ir arī apdares strādnieku

brigādei, kuru vada J. Klodāns un A. Priklis.

Jaunais bērnudārzs — skola ir otrs objekts padomju saimniecībā, kuru Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācija uzbūvējis divpadsmitās piecgades pirmajā gadā.

S. TROFIMOVS,

Preiļu starpkolhozu celtniecības organizācijas partijas pirmorganizācijas sekretārs

MŪSU GALVENĀS RŪPES

J. VUCĒNS,

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs

Gatavojoties godam sagaidīt Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai, rajona darba laudis pienēmuši paaugstinātās sociālistiskās saistības divpadsmitās piecgades divu gadu plāna izpildei pirms termina. Tas ir jauns, pārliecinošs mūsu padomju cilvēku patriotisma apliecinājums. Līdz ar to katrs nomums ir atbildīgs par vārdu un darbu vienotību.

Tieši no šādas pozīcijas rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja risina savus pašreizējos uzdevumus. Viens no galvenajiem — rūpīties par cilvēkiem, radīt viņiem nepieciešamos apstākļus pilnsānīgai dzīvei un raženam darbam. Salīdzinot ar iepriekšējo gadu, 1986. gadā sasniegts paātrinājums sociālo, kultūras un sadzīves objektu celtniecībā, kaut gan tās tempi vēl aizvien neatbilst mūsdienu prasībām. Tātad tie jāpalīelina, lai

katru ģimeni varētu apgādāt ar atsevišķu dzīvokli. Jo vairāk tāpēc, ka krasi samazinās darbavietu iedzīvotāju aizbraukšana no mūsu rajona, manāmi pieaug jauno ģimeni skaits.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja gādā par tautas izglītības, kultūras, veselības aizsardzības un sporta dzīves līmena paaugstināšanu. Istenojot vispārizglītojošo un profesionālo skolu reformu, palīelinātā mācību un audzināšanas darba efektivitāte un kvalitāte, saglabātās vēcāko klašu skolēnu kontingents, pilnībā nodrošinātā sešgadīgo bērnu apmācīšana un sabiedriskā audzināšana.

Tomēr neatrisinātu uzdevumu skolēnu darbavietu iedzīvotāju vidū, salīdzinot ar iepriekšējo gadu, 1986. gadā ir samazinājusies. Atsevišķu ciemu iedzīvotāju ievērojama daļa nav izgājusi fluorogrāfisko apskati. Nav jūtami sasniegumi arī rajona onkoloģisko un narkoloģisko dienestu darbā. Neapmierinoši tiek sniegtā stomatoloģiskā palīdzība tiem, kam tā sevišķi nepieciešama.

(Nobeigums 2. lpp.)

Mieru, darbu, saulainus ceļus

INĀRA RANDERE strādā rajona agrorūpnieciskajā apvienībā par galveno ekonomisti finansu jautājumos. Viņa, kā pati izsakās, ir tikko bijusi jaunā speciāliste — Latvijas Lauksaimniecības akademija absolvēta 1983. gadā.

Ināras darba dienas aizrit vistiesākajā nozīmē spraigi, jo nākam koordinēt visu rajona saimniecību finansiālo darbību. Te klūdīties nedrīkst. Jāpagūst veikti arī sabiedriskais darbs — I. Randere ir apvienības komjaunatnes pirmorganizācijas sekretāra vietniece.

Aizvadītā gada nozīmīgākie notikumi, iespādi?

Gandarijums, ka rajona saimniecībā labi šokas lauksaimniecības produkcijas ražošanas stabilizēšanā un ielākā intensificēšanā. Panākumi kopu darbā rada visistāko svētku prieku.

Brievajā laikā Ināra dod priekšroku velotūrismam. Neauzmirstams, spilgtiem iespādiem pārbagāts bija brauciens uz Krimu. To organizēja Preiļu tūristu klubs.

Kādi vēlējumi un ieceres 1987. gadā?

Lai pasaulē valditu miers, Tad būs daudz saulainu ceļu. Un par visu pārējo gādās mūsu pašu darbs.

K. SOSNOVSKA teks.
J. SALNĀVIESA foto

MŪSU GALVENĀS RŪPES

(Sākums 1. lpp.)

Tie, protams, ir sarežģīti jautājumi. Taču tie ir jārisina, un jāatrisina pozitīvi. Pie tam ne tikai ar rajona veselības aizsardzības iestāžu un Tautas deputātu padomes izpildkomitejas spēkiem vien, bet kopā ar republikas Veselības aizsardzības ministriju, uz kurās palīdzību mēs pamatojēm. Atzinību pelna kolhoza «Dubna», K. Marks, Oškalna un citu kolhozu vādības iniciatīva iedalīt feldšeru-vecmānu punktām telpas daudzdzīvokļu mājās, kā arī Līvānu mājinās.

Rajonā dzīvo apmēram 12 tūkstoši pensionāri. Rūpes par viņu veselību, materiālo un sadzīves apstākļu uzlabošanu prasa pastāvīgu rajona izpildkomitejās, pilsetu un ciemu Tautas deputātu padomju izpildkomiteju, rajona sociālās nodrošināšanas nodalas uzmanību. Vēstules vai mutiskie ziņojumi, kuri tiek saņemti no pensionāriem, vienmēr tiek izskaitīti pirmām kārtām, arī pirmā palīdzība tiek sniepta nekavējo-

ties. Sajā sakarībā īpaši uzteicams ir Līvānu pilsētas izpildkomitejas darbs, kura aktīvi atsaucas uz Lielā Tēvijas kara dalībnieku, darba veterānu un invalīdu pamatotajām prasībām un lūgumiem, dara visu, lai šis prasības apmierinātu.

Kā zināms, rajonā ir pansionāts gados veciem cilvēkiem — «Salenieki». Taču tajā jūtams telpu trūkums. Tāpēc izpildkomiteja ir izteikusi lūgumu republikas Valsts plāna komitejai iekļaut šīs piecgades projektaešanas un celtniecības plāna pansionātam «Salenieki» nepieciešamo ēku būvi, kurai atvēlēti kapitālieguldījumi 1,5 miljonu rublu apmērā.

Aizvadītā gadā rajona izpildkomiteja uzskaitīja vairāk nekā 100 apmeklētājus personīgos jautājumos un izskatīja 114 vēstules, kuras iesūtījuši rajona iedzīvotāji. Uz visiem ziņojumiem dotas konkrētas atbildes un rekomendācijas. Vērā nemetas visas kritiskās piezīmes, kā arī mutiskie un rakstiskie priekšlikumi

vietējo padomju, uzņēmumu, organizāciju un saimniecību darbības tālakai pilnveidošanai. Rajona izpildkomitejas uzmanības centrā ir vēlētā norādījumi. To lielākā daļa jau īstenota, pārējie tiek realizēti. Gribu uzsvērt, ka daudzi darbalaužu ieteikumi un priekšlikumi plaši apspriesti rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sēdē. Tos izmanto, risinot jautājumus par tirdzniecības un sabiedriskās ēdināšanas, iedzīvotāju komunālās apkalpošanas, tautas patēriņa preču ražošanas darba uzlabošanu, kā arī īstenojot Pārtikas programmu.

Pastāvīgi rūpējoties par cilvēku labklājību, paplašinot lie-tiķus sakarus ar iedzīvotājiem, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja cenšas tālāk pilnveidot sava darba stilu un metodes, meklēj jaunas efektīvas darba formas, stingri raugās, lai uz vietām tiktu ievērots Likums par darba kolektīviem, lai kolektīvu darbībā aizvien vairāk tiktu ievēroti demokrātisma principi.

Komunisti — piecgadei

Pastāsti par sevi...

LAIKU PA LAIKAM paskaitīties uz sevi no malas cilvēkam nenākas viegli, taču to darīt nekad nav par ļaunu. Tā ir ak-sioma. Jalina Bahanova ir viens no tiem cilvēkiem, kuri to svēti iešo. Viņa ir PSKP biedre, dzīli domājošs cilvēks, kurš savu rīcību vērtē arī no līdzcilvēku pozīcijām, lai sirdsapzīnību būtu mierīga. Un droši vien tāpēc ne-piedod sev, ja ir rīkojusies ne-taktiski.

Reiz nesavalījās, izteica draudzenēi savu neapmierinātību par nekārtību darba vietā. Protams, atvainojās. Taču viņu ilgi nepamaita neērtības sajūta. Bahanova ir slaucēja. Strādā agrofirmas kolhoza «Krasnij Oktjabr» Duntišķu fermā. Kopā ar viņu šeit savas darba dienas aizvada vēl trīs govju mehanizētā slaukšanas meistares, viena no kurām ir mainīs slaucēja. Viņa aizvieto darba biedrenes, kad tās atrodas atvajānumā vaj ir panēmušas brīvdienu, kā arī slimības gadījumā. Vārdu sakot, viņa norit atbilstoši sen iedibinātajai kārtībai.

Galvenie darbietilpīgie procesi fermā ir mehanizēti. Tātad šeit var strādāt. Protams, ir arī zināmas neērtības: darba diena ar pārtraukumiem, bet līdz mājām patālu, arī lauku ceļš ne vienmēr viegli izbraucams. Pavasarī un vasarā vēl nekas, bet rudeni, ziemā, it sevišķi — ja tumsa visdziļākā, kaut «acis dur laukā... Par to jau nav īpaši jārunā, katram taču skaidrs.

Un tomēr viņas ik dienas stāgā šo ceļu, tāpēc ka ir tā pierādušas, norūdījušas, bet galvenais — no sirds iemīlejušas savu smago, taču mums visiem tik vajadzīgo darbu. Dažam labam pilsetniekam diemžēl ir visai niecīgs prieķsts par šo darbu. Un arī par piena patieso cenu viņš neiedomājas. Viņam rūp galveno-kārt tas, lai piens laikus tiktu piegādāts veikalām.

STARPKITĀ — tas ir galvenais arī pašu fermas slaucēju darbā. Tāpēc arī viņas veic savus pienākumus ar lielu pašaizlīdzību, kas pelna cienu un godināšanu. Ievēribas ciņīgais ir arī fakti, ka visi Duntišķu fermas lopkopji šeit strādā jau gadsimta ceturksni un pat vairāk. Jalina Bahanova šajā zinājām pirmsā. Patīkami ir to uzzināt. Svarīgi arī tas, ka Bahanova cenšas uzņemties pēc iespējas vairāk pie-nākumu, lai ar darbiem aplieci-nātu komunistu tiesības būt priekšgalā, būt tur, kur ir grū-tāk. Par to gribas pastāstīt vairāk.

Jalina Bahanova vada vienu no agrofirmas «Krasnij Oktjabr» tautas kontroles galvenās grupas posteniem. Darbs prasa atbildību, daļu brīvā laika, uzņēmību un

...stiprus nervus. Taču Bahanova arī ar šo darbu tiek galā. Pie tam — tikpat labi. Viņas ska-tiens nekam nepaslīd garām. Visu viņa veic ar rūpību, ar īsti saimniecisku kārtēnu.

Nav ko slēpt, agrākajos laikos gadījās, ka uz fermu atveda lop-barību, nometa to, kā pagadās, un paši vedeji drīz vien bija prom. Tagad tā nav. Bahanova kontrolē arī Šī darba gaitu no sākuma līdz beigām. Un neviens neļauj strādāt nevižīgi. Būs uz-stājīga līdz galam, bet ja vaja-dzēs, arī pati palīdzēs, izdarīs viņu, kā pienākas.

Lūk, kāpēc fermā vienmēr val-dā kārtība. Lopīni aprūpēti, vienmēr labi pabaroti, laikus izslaukti, bet slaukšanas apārāti un pie-na trauki spīd un laistīši. Tas pozitīvi ietekmē arī izslaukumu (no pīrpīenēm) kāpinājumu, lopu produktivitātes pieaugumu, ražo-šanas kultūras līmena celšanos. Tieši ražošanas. Jo Duntišķu ferma, kā arī citas fermas agrofir-mas kolhozā jau iegūst lauksaim-niecības industrijas vaibstus, ja-tā var teikt. Ne jau velti slaucē-jas šeit tiek dēvētas par augstas klasēs operatorēm, govju meha-nizētās slaukšanas mestarēm.

BUDAMS Duntišķos, painete-resējos, ko Jalina Bahanova domā par piena kvalitāti.

— Mūsu kolhoza produkcija tiek novērtēta kā pirmās šķiras produkcija, — viņa paskaidroja.

— Taču mēs uzskatām, ka viņas rezerves tās kvalitātes paaugsti-nāšanai vēl nav izmantotas līdz galam. Pie reizes teikšu, ka tā domā arī siera rūpīnīcas strādnīki. Jo, kopš rūpīnīca kļuvusi pa-vienību no agrofirmas struktūrvie-nībām, lietiskie sakari ar to no-stiprinājušies, kļuvuši ciešāki. Arī plānotos uzdevumus tāpēc risinām kopīgi. Un tad, kā mēdz teikt, puse darba jau padarīta.

Slaučējas optimisms balstās uz drošiem pamatiem un, protams, uz viņas augsti tikumiskajām raksturā ipašībām, kurus piemē-viengabalaīnām personībām.

Kāda no agrofirmas sanāksmēm Bahanovu lūdza pastāstīt par sevi, taču Jalina Bahanova samulsā, samlin-stinājās.

— Es neko izciļu taču neesmu paveikusi, — viņa paziņoja. — Agrofirmas kolhozā taču ir daudz tādu slaucēju, kuru darba rezul-tāti labāki par manējiem.

— Labi, lai ir, kā tu domā, — sacīja sapulces priekšsēdētājs, — bet tādā gadījumā pastāsti, kāpēc tu negribi izmantot apmaksātu ceļazīmi uz kūrortu: ta-vezelība taču nav nemaz tik stu-ri?

— Ko nu tagad par ceļazī-mēm, — pasmaidīja Bahanova.

— Darbu bez gala.

A. ALEKSANDROVS

Jaungada intervija

NO ZEMES NEKUR NEVAR AIZIET

Uzskatām, ka skola ir viena no saimniecības nodalām — līdzīgi agronomijai, zootehniskajam die-nestam. Mēs nekad nedalām saimniecības un skolas vajadzības.

Nepieciešams iegādāties tautas-tērpus val citu nepieciešamo skolas mākslinieciskās pārīdarbības pulciņiem? Lūdz! Nepieciešams izremontēt skolas sporta zāli — arī atbalstām. Zēl, ka ne katrreiz (limīt dēļ) varam visu vajadzīgo sagādāt.

— Vai jūtāties gandarīts par pārveikto?

— Dalēji. Šķiet, ka vairums rūpētās — arī jaunieši — ir atraduši stingru pamatu zem kā-jām. Nebaidīs teikt, ka šeit ir sīksti, strādīgi cilvēki. Vai tad citādi mēs tiktu galā ar Rudzētu puses smago zemi, kura prasa īsta zemnieka garu un spītu? Vai mēs citādi tīcētu, ka jau tuvākā jā nākotnē brauksim pa asfaltētiem ceļiem? Ka mūsu jauniešiem būs savs kultūras nams, sporta zāle, baseins? Vārdu sa-kot, būs radīti visi priekšnoteiki, lai nevis rudzētieši meklētu kultūru pilsētā, bet pilsētnieki pie mums.

— Jaunas darba rokas saimniecībā gaida ar mīlu prātu. Lai

jaunieši nāktu pie jums, jums savukārt jānāk pie viņiem. Kādas ir šīs tikšanās?

— Visdažākās. Ikdienā — tīrumā un fermās, skolas sarīkojumā, sporta dienā, sacensībās, treninnodarbībās, izbraukumos uz koncertiem, kopējā saimniecības un skolas jauniešu atpūtas sarīkojumā. Arī saimniecības speciālisti nav mudināmi mācīt skolēniem to, ko paši apguvuši, kas ir viņu sirdslieta. Un ne tikai ar skolēniem, bet arī ar visiem cie-mi jauniešiem esam viena saime. Nē, bez problēmām nav. Jo, projām mums nav kultūras darbinieka. Cināmies par to, lai šādu cilvēku varētu algot saimniecības: Gribam algot ārstu, prātojam, ka Rudzētēm vajag savu ambulanci (tā tas bijis agrāk).

— Jācer, ka nav aiz kalniem brīdis, kad Rudzētos atrisinās šos jautājumus. Bet pašlaik? Kāda ir strādājošo kultūras dzīves «maize»?

— Organizējam izbraukumus uz koncertiem, tātārīem. Nācies uzsklausīt pārmetumus, ka trans-portu izmantojam nesaimniecībi. Taču... ja iau gadu gaitā kultūras dzīve tik attālināta, tad šīs kļūdas jālabo.

Ielūdzam ciešos aktierus, so-listus. Interesantas bija tikšanās ar Z. Siksnu, E. Liepiņu, I. Skrastinu, R. Ancānu. Par darba rezultātiem prēmija pienācās lop-kopējiem. Strādājošie bija vies-nisprātis, ka prēmiju vajag iz-mantot kāda vieskoncerta apmaksāšanai. Tā arī izdarījām.

— No darba brīvajā laikā jūs nereti var sastapt Rudzētu vidus-skolas sporta zālē, spēlējot volej-bolu, basketbolu, novusu. Arī vadot džudo sekciju skola. Arī šāda tikšanās ar skolēniem ir vēl viena taciņa uz ciema jauniešu sirdim?

— Dalēji, jā. Esmu strādājis par sporta metodiku. Un Rudzētos jau ir daudz enerģisku sportot-gribētāju, sacensību organizatoru. Kad nelielajā sporta zālē «ie-kerst» volejbolisti vai basketbo-listi, ir ko redzēt. Rajona sporta spēļu sacensībās šāhā izcīnījām otro vietu, novusā — kļuvām par uzvarētājiem. Esam noskanotu uzvarēt arī volejbola sacensībās. Spēlēju arī basketbolu (ja nems komandā). Kas attiecas uz džudo, tad kāpēc to, ko kaut cik protu, neiemācīt ciemam? Mans mērķis nav zēnus sagatavot par augstas

klases sportistiem, bet radīt veselīgam dzīvesveidam. Ja kāds patiešām aizrausies ar šo sporta veidu, arī būs uzteicami. Pie-mēram, Ivars Ivklenieks.

— Vai aizvadītais gads jums bieži sagādājis arī sarūgtinājuma brižus?

— Dažkārt — jā. Arodbiedri-bas rajona konferēnci saimniecību kritizēja, ka rudzētieši bieži slimī. Tātad mēs maz rūpējāmies par strādājošo veselību. Diemžēl, kad meklējām iespēju nopirk fizioterapijas kabineti īekārtu, lūdzām iedālt speciālistus, kas tā apkalpotu, saskārīmies ar kategorisku «ne». Vai tas būtu peļami, ja mūsu lopkopēji un laukkopēji pēc darba varētu rokas vai muguru pasildīt, izmantot masāžista pakalpojumus...

Rūpes sagādā problēmas, kas saistī

«LEŅINA KĀROGS»

MAIJA VAIODE

GADU MIJĀ

Vai zini, kā Jaungada vēji
Sniegotā mežā šalc klusi?
Aiz loga stāv egle balta —
Ar janvāri apsnigusi...

Tu izej nokrēslā zilgā
Skatīties saules rietu,
Un pēkšņi kāds iemet sirdi
Dzirkstošu zvaigžņu spietu...

ANTONS KUKOJS

Mūžīgā aura

Andreja Paulāna deviņdesmitgadē

Tu modies, kā pamostas daudzi, ari, sēji, stādiji, kopī, sēci, alojies, slaučīji pieri un nezināji, ka nebūs tev kalni par kāpiem, ne rāvainas lieknas par dūksnām, ka ezeriem iesi tu pāri visparastiem cilvēka sojiem.

No dzīvības alkām zaļām ka tevī dzims gavile — saule, sapni, debess zilgumā laisti, izaudzēs aurās spārnus. Tu kā milzīga rudzu druva — ne brienama, pārsaucama, pāri māmulai Latgalei visai ziedu putekšu vālus celsi. Un spulgos tirumi, plavas reizē ar sirdsdegšanu, skanēs skupsniņas, birzalas, sili dvēseles pārkalšanāl Nezināji. Tīk vēli un vēli mūžu kā vadmalu raupju, līdz savēli akmenī cietā un pagalvi kapā liki... Bet aura joprojām līdo kā sidrabains plīvurs pār zemi, dzīvo vēl nerakta māla cerību pleskarienā. Dzīvo kā brīnišķa jausma, uguns kumeļu sadancota, lai arī cik putekļu celtos, tai baltuma vienmēr būs gana.

NORMUNDS DIMANTS

Vēl urda kā pienākums,
Kā sāpe no dienām senām:
Kas kādreiz piedos mums,
Ja viens otram nepiedevām?

Kurš bijām vainīgs, kurš nē,
Kuram tiks lielāka tiesa,
Atstājot nelaimē,
Atstājot vienu briesmā?

Tiesa, ka laiks ir laiks,
Tiesa, ka laiks visu dziedē,
Un varbūt nevajag
Mūs ar tiesu vairs biedēt?

Bet varbūt pasacis
Laiks, ka bija mums lemts
Kā naktī maldīties...
Nebija dots. Tikai nemts.

Kritušās lapas kā dārgumi mazi,
Ko tu man sūtīji aploksnēs.
Sodien tu raugies man acis un prasi,
Ko gan mans samūlums nozīmē.

Ziemeļa vēji panēma lapas,
Sagrieza virpuli, aiztrauca gaisā.
Tev jau ir grūti šos vējus saprast.
Sāpīgi klusēt un sāpīgi vaicāt.

Kritušās lapas kā dārgumi mazi
Lido pār zemi un krit svešās plaukstās.
Velti tās atgriezties lūgties un prasīt,
Velti par viltīgu apmānu saukt tās...

Tavi vārdi mani nenoglāstīs,
Tavi vārdi mani nepabaros,
Ko līdz gari plaši stāstīt,
Ja var apliecināt tikai — darot?

Klusēsim, jo skali vārdi traucē,
Klusēsim, jo runāt mēdz, kas netic.
Klusa doma lai mūs vāri saudzē
Tā kā neiedepta liesma saudzē sveci.

HUMORA UN SATIRAS STŪRĪTIS

Starp citu

Jo qudrāk runāja, jo kļuva nesa-
protamāks.Domāja dienu, domāja nakti. Un
tikai sapņos savas domas izlika uz
papīri.Kad viss ir, tad gribas vēl kaut
kā. Kad šis vēl kaut kas ir, tad
tomēr kaut kā vēl trūkst...Viņš zēlojās ne tikai par citiem,
bet arī pats par sevi. (Tad, kad sli-
mības dēļ par citiem zēloties ne-
spēja.)Ir ne vien sasniegumu, bet arī
zaudējumu kalināti.Viegлāk kādu jaunu ēdienu paga-
tavot, nekā iemācīties to ēst.Sievieti vienmēr vajag vērtēt pēc
kazoka.Arī tos, kuri paši var paitet, to-
mēr ar mašīnu ved uz atskurbtuvi.Dažreiz kļusēšana izdara vislielā-
kos pakalpojumus.

Arī mīlestībai piemetas slinkums.

Lai neciestu grāmatas kvalitāte,
to iespieda uz kvalitatīva papīri.L. VTKN/
Līvānos

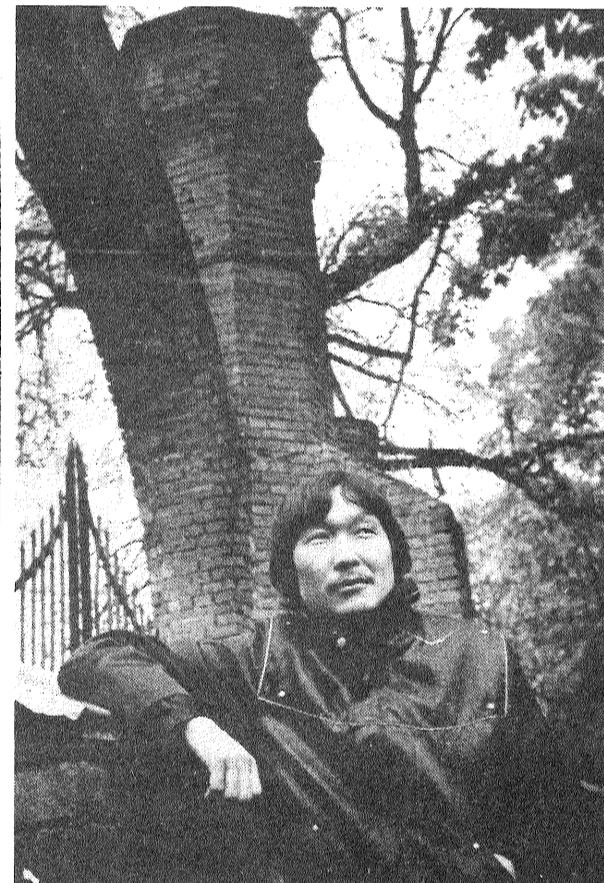
ILGA RISMANE

Nākotnei jātic

No tāla atvēziena sācies
Tas lielais darbs ar vārdū
Miers.
Un turpinās ar vēlmi —
mācies...

No sena atraduma sācies
Tas brīnumi, kas nes vārdū
Dzīve.
Ko sumina ik sirds un prāts...

No mūža atklājuma sācies
Tas mīlums, kas nes vārdū
Saule.
Un turpinās ar sapni —
«Jātic! Jātic! Jātic!»

PJOTRS JANDANOVS

Sen meklēju es to
kā māntu apslēpto,diendienā gāju viens,
bet velti, velti vien...Un viena gājī tu,
lai Viņu atrastu,bet velti, velti viess —
ceļš tāls, kā izmiris...Kurš izskaidrot nu spēs,
kā satikāmies mēs?Kad stājām parunāt,
bij arī Viņa klāti!No laimes sirdis tric —
nāk Viņa mājās līdz!Mums Viņa. Diviem vien.
Un — neatņems neviens..!Es — Zeme. Bez domām. Iemigusi.
Man labi: jo laiks aizrit klusi...Pēkšņi sajutu (posts un bēdas!) —
Mani caurumo miljoni tārpēdu.Un savādi, it kā silli kļūst —
Sēne debešos aug un lejup grūst...Kāds pieprasa Saules mūžu dot,
Jo redz un dzird, un milēt prot...Sevi mierinu: gadīsimti bīdās.
Dīzojas Cilvēks. Grib līdot!Cik lēni cilvēks dzimst un ceļas,
Cik ātri saplok, piļojas irst...Es vēlētos vien pusī ceļa —
Kad jādzimst nav

un nevajaga mirt!

Kad rita ausma logā krit,
No mājas izsteidzos. Tur paliek
Darbs, kas līdz pusei padarīts
Un kuram mūžam nebūs gala.Uz visu dienu man ir dots
Raibs ielas jāklis, draugu sejas —
Kā karnevālā aizmirsos
Un iikai eju, eju, eju...Kā nelespējamo sev gūt,
Kā visur nebūt, visur būt?
Si brive vilinā un baīda...Bet divains smagums sirdi spiez
Un manu soli mājup griež,
Kur galds kā pusarts īrumis gaida.No krievu valodas atdzejojis K. PRIEDĪTIS
J. SILICKA foto

EINĀRS PEĻŠS

vienmēr tā pati jūra
kopš mazotnes
tā pati dzīve zem burām
aizvien tāpat ir bezvējš
un braucējs bezvēsts
pazudis

vienmēr tā pati jūra
un albatross
tā pati drāma zem burām
aizvien tāpat pēc vētras
braucēja vairs
neatrast

* * *

mani atminas nevaid es dzimstu	mani atminas nevaid es mīlu
lai aizmirstu sevi	lai aizmirstu visus
mani atminas nevaid es mītu	mani atminas nevaid es mirstu
lai aizmirstu visu	lai aizmirstu sevi

* * *

kad bērniņš migs kad bērns pie miera ies kad sapnis raudāt liks viens atliks —	pamosties
kad dvēlei sāp kad dvēsle pagurt sāk kad pamet dies viens atliek —	pamosties

Es esmu aizmidzis

vējš durvis dauza tās klaudz un sapnis slāpst es steidzu glābt jo gribu beigas raudzīt vēl nedaudz atlīcis tas klausī atkāl rāda sevi	vējš durvis dauza (no sapna vedošas uz sapni)
vējš durvis dauza tās klaudz vēl loti daudz man sapņu raudzīt līdz tie līdz nāvei apniks līdz mani aprīms vējš	vējš durvis dauza tās klaudz vēl loti daudz man sapņu raudzīt līdz nāvei apniks līdz mani aprīms vējš

Mūsu viesis —
burjatu dzejnieks
Pjotrs Jandanovs

Vēlā rudenī Preiļus apmeklēja burjatu dzejnieks Pjotrs Jandanovs. Kāpēc? Viņš ciemojās pie mūsu novada jaunā literāta Eināra Peļša. Lasiņāj iau ir informāti, ka E. Peļš klātienē studē burjatu valodu. Saja sakārā ari izveidojušies draudzības saikne starp Ulanudi un Preiļiem.

P. Jandanovs raksta dzejoļus, stāstus, grib izmēģināt spēkus kinodramaturģijā. Viņš arī labi zīmē un glezno — piedalījies pašdarbības mākslinieku Vissavienības izstādē un kļuvis par tās diplomandu.

Burjatu literāts nolēmis iemācīties latviešu valodu, lai tulkotu Daugavas un arī Dubnas krastos tapušus darbus. Šis leceres Istenojuma sākums — ceļojums uz Latviju. «Gribu tuvāk iepazīt zemi un tautu, kurās valoda turpmāk būs vienmēr kopā ar mani», sacīja P. Jandanovs.

Jaunais literāts interesējās par mūsu novada vēsturi, par senām parašām un ticējumiem. Ciemānam visvairāk patika Preiļu parks — te ik lauciņte rosinot dzejet un gleznot.

P. Jandanovs iegriezās arī laikraksta «Leņina Karogs» redakcijā un kā sava veida clemakukuli atstāja publicēšanai dažus savus sacerējumus.

Un tagad — neliels ieskatās mūsu viesa dailradē.

— VAI tu, mazā, nevarētu pālūgt pie telefona māmīnū? — klausīlē izdzirdusi bērnišķigu balstīnu, jautāja.

— Es esmu puika, — mazais cilvēciņš, kā pēc tam izrādās, pats jaunākais Kuzminu ģimenes virētis, jūtas dziļi aizvainots.

Vēlāk gan, kad esam personīgi iepazinušies un aprūnājušies par dažiem svārīgiem jautājumiem akvārija zivtiņu barošanā un Salavectēva sagaidīšanā, domstarpības vairs nerodas. Edgars vispār ģimēnē ir vērā nemama personība. Si cilvēkberniņa izziņas kāre un uzņēmība ir tik liela, ka bieži vien mamma vai tēta «nedrikst» japa-stiprina ar stāvēšanu kaktā vannas istabā, kur viņš esot gandrīz vai pierakstīts... Kamēr mamma — Maija Kuzmina — to stāsta, bet lielākā māsa Rita no plaukta velk ārā ģimenes fotogrāfiju kaudzi. Ediks ar mielu smaidu, bet apņēmības pilns jau ir izvīlīcis tēta kinokameru. Iekams māsa to atņem un nolieks vietā, vēl paspēj pārbau-dit, vai tāds pat aizliegums attiecas arī uz zibspuldzes aiztikšanu. Ģimenes jaunākā sieviešu kārtas pārstāvē pa tam vingrina balsi dziedāšanā, un par dziesmu grāma-tu viņai rokās ir otrādi apgrieztā telefona grāmatīja...

CIK GAISMAS GADU PIENA ČELĀM?

Februāris — viņu liktenīgais mēnessis. Dzimuši abū vienā gadā, februāri. Tepat Livānos katrs savā skolā mācīdāmies, Maija un Vladimirs jau sen viens otru bija ie-vērojuši. Februāri viņi mīja arī

gredzenus. Abiem — pa deviņpadsmit gadiem. Un viņu personīgais laiks sāka skaitīt gadus piena ceļā...

Vispirms Rita. Tad vietu šūpuli ienēma Vladimirs. Jo platāks piena ceļš kļuva, kad viens pēc otra atnāca Māris un Andris. Juris iera-dās, kad auklēšanu jau droši va-

DIVKART SKAISTI PIEDER

«Un tad es pamānīju, cik skaisti izskatās, ja pie galda sēd māte! — J. Jaunsudrabiņš jau bija krietni gados un daudz pasaulē redzējis, kad pirmo reizi pēkšņi pamānīja, kāds skaistums galdam pieder vis-vairāk. Divkārt skaists ir galds

PIENA ČELŠ ĢIMENES PAVARDĀ SILTUMS MŪŽĪBAS GARUMĀ...

rēja uzticēt Ritai. Bet par Edgaru un Janu audzināt spējiem sevi uzskata jau ikviens no vecākajiem bēriem. Septiņi gaismas gadiji piena čelā, kas aiziet mūžībā... Interesanti, kā savu ģimeni laikā līdz tūvākajam svarīgākajam robežpunktam — 2000. gadam — prognozē ģimenes māte?

— Ritai droši vien būs jau paša savā saime. Tad viņai būs pie trīsdesmitiem. Būs išteinojusi savu sapni — kļuvusi kulinārā...

Vova — pakalnīgais saimniecīkais dēls arī pratis stāvēt uz kā-jām savā 24 gadu vecumā. Kā klāsies Mārim? Aizrautīgajam futbolistam, basketbolistam, kura rūdītājam sportista kermenī šalles un svieri tāds traucēklis vien ir pat salā? Un kuram labprāt patīk filozofēt, kāpēc viņam jādara tas, ko var paveikt cits brālis vai māsa? Un Jana ieies savā pilngadībā...

šajās mājās, jo pie tā aizvien sēž divas mātes. Viramāte Vera Kuzmi-na un vedekla Maija — septiņu bērnu māte. Stāstījums par šo ģimeni nebūtu pilnīgs un patiess, ja noklusētu to, ko tās pastāvēšanā ieguldījusi veicmāniņa.

So silto, jauko vārdu pašlaik gan var piemērot Verai Konstantinovai, bet nekādi nevaru iedomāties viņu 39 gadu vecumā jau saucīmēs par vecmammu. Dēls — armījā, vedekla — jauniņa Maija — ar pirmdzimto uz rokām, viņai pašai pensija vēl jānopelnā. Abas jaunās sievietes iekārtojās darbā pa maiņām un «izvilkas» Ritiņu. Ne-viens Kuzminu bērns nav palaists uz bērnudāru, kamēr nav sasniedzis diņu gadu vecumu, kamēr nav spējis apjaust, ka mājas ir vieta, uz kurieni vienmēr un no visurienes ir jāatgriežas. Nu paši grūtākie — autiņu, putriņu, rāpulīšu gadi, kuru rūpēs viramāte pašaizlēdzīgi dalī-

jās ar jaunajiem, ir jau garām. Nu viņa saņem godīgi nopelnito pensiju, bet...

— Mana maiņa ritos sākas agri. Maija Livānu eksperimentālajā biokimiskajā rūpniecībā strādā trijās mainās, un skolēnu, bērnudārza audzēknu palaišana «darbā gaitās» nereti ir manā ziņā. Est vārišana. Maijas sagaidīšana. Ja kāds aizsmacis šaukājas, Maijai nenākas nemīti slimības lapu. Ārstēju slimnieku pati.

**SEPTINAM MUTĒM,
SEPTIEM PĀRIEM ROKEĻU**

ik vakars ir jābūt tiriem, un to nu vislabāk zina tētis. Ak, pārcentos, protams, Rita jau tācu ir «jaunkundze», un šāda izkomandēšana viņai vairs nav vajadzīga. Uz ballēm pilsētas kultūras namā māte gan labābrāt laižot...

— Bet, Maija, — gribas nedaudz pakircināt namamāti, — pēc četrem gadiem Ritai jau jāzījet pie vīra, ja nem vērā, kādā vecumā jūs un tētis un jūsu viramāte ir precežīsies!

Viņa domīgi smaida. Bet, sākot runāt, atzīst, ka nebaidītos, ja meiteņei būtu tāds pat nēmējs kā savā laikā pašai. Ja droša jušanās vīra — prasmīga, strādīga ģimenes tēva — aizvējā. Ja bez atgādinājuma mājās izremontēti sadzīves priekšmeti, ja vienmēr kārtībā mašīna, ar kuru ģimeni aizbrauk uz Jūrmalu vai tepat uz Silavas ezeriem, ja putkām nav jādauzās apkārt, jo tētis pats var iemācīt gan fotografi, gan filmēt, gan uzrīkot gaismas mūziku un pie visa tā

ieaudzināt pārliecību, ka virieša cienīgi ir grīdu izmazgāt, nevis gaidīt, kad no darba pārnāks nū-mīja un savedis kārtībā mājokli.

LAIMIGU JAUNO GADU!

Tā nu sagadījās, ka šogad Maijas kārtā bija gadu mijū sagaidīt darbā. Lizina ražošana ir process, kurā svētki nav paredzēti. Nu viņa kļusi soljoja pa agrā rīta standā vēlusošajiem Livāniem, pa savas jaunības, savas mīlestības, savas laimes pilsētu. Atcerējās tautas tiecējumu: ja Jaungada nakts daudz zvaigžņu, būs labs, rāžīgs gads. Iši nevarēja saprast, — it kā snīga, it kā puteņoja. Un te ari mājas. Rūpnicas dotais četrīstabu dzīvoklis. Klusām atslēgā, uzsmaržīgu izdegūšu svečišu un skuju aromāts. Vieglīem soliem viņa ieslēdēja savā svētnīcā, kur septinas laimutes izšūpotas, tomēr ģimene pamodās.

— Laimīgu Jauno gadu, māmīn! — apkārt iemirdzējās bērnu acis — tās Jaungada nakts zvaigznes, no kurām gads bagāts...

„Mājas, kuras šonakt, gadiem mijoties, zem saviem apsnigušajiem jumtiem sargāja šūpuļus ar puikām un meitenēm, šādas mājas ir sinonīms vārdam Miers. Mājas, kuras šonakt zem saviem jumtiem sargāja cilvēku sapņus par nākotni. Šīs mājas un sapņi ir sinonīmi vārdam Miers. Ko mēs ari vairāk par visu lūdzam tev. atnākušais 1987. gads!

L. RANCĀNE

Redaktors V. PETROVS

APSVEIKUMI

Jaunā gadā, Jaunā gadā.
Sodien, rīt un parīt —
Viss, kas labs biji' Vecā gadā.
Lai ir Jaunā arī.

(O. Vācietis)

Sveicam kolhoza «Vārkava» darba kolektīvu Jaunajā, 1987. gadā! Vēlam katrai ģimenei un tās locekliem stipru veselību, panākumus personīgajā dzīvē un sabiedriskajā ražošanā!

Kolhoza valde, partijas pirmorganizācija un arod-komiteja

Nestaigātas takas Baltas mīrīz,
Lai tur dzīli negrimst jūsu pēdas,
Rokas, celiet milzu darba grēdas,
Sniegputējōs nepagursti, sirds!

(A. Vējāns)

Sirsniņi sveicam visus darbiniekus Jaunajā, 1987. gadā! Vēlam jums un jūsu ģimenēm tīras debesis, labu veselību, panākumus darbā un personīgajā dzīvē!

Sabiedriskās ēdināšanas uzņēmumu apvienības administrācija un arodībiedrības komiteja

Preiļu SCO administrācija, partijas komiteja, arodīkomiteja un komjaunatnes komiteja sirsniņi svelc organizācijas kolektīvu Jaunajā, 1987. gadā! Vēlam labu veselību, panākumus personīgajā dzīvē, laimi un panākumus darbā! Tīras debesis!

Preiļu SCO administrācija un arodīkomiteja

Jau atkal sarma bērzu zaros zied...
Nāc, Jaunais gads, mums laimes piku met!
Mēs esam sapnotāji: citiem tas būs sniegs,
Mums — laimes mīrīzums, dzīvotprieks!

(J. Osmanis)

Svelcam saimniecības un Sīlkalna astongadīgās skolas kolektīvus Jaunajā gadā! Vēlam stipru veselību, laimi personīgajā dzīvē un jaunus panākumus darbā!

Kolhoza «Sīlkalns» valde un sabiedriskās organizācijas

Ik gads ir augšup pakāpiens,
Ko mūža kāpnēs jaunu liekam,
Lai atkal soli tālāk tiekam,
Un laiks mums garām nepaskriēn.

(Z. Purvs)

Sirsniņi sveicam visus saimniecības darba darītājus Jaunajā gadā! Vēlam labu garastāvokli, neizsīkstošu darba enerģiju, stipru veselību un laimi personīgajā dzīvē.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija, arodīkomiteja

Lai Jaunā gadā rokas nepagurst,
Lai darbs un domas jaunus celus rod!

(A. Vējāns)

Sveicam padomju saimniecības «Rušona» strādājošos Jaungada svētkos!

Padomju saimniecības «Rušona» arodīkomiteja

Sovakar noliksim ikdiņas steigu un rūpes.
Lai egale tās panem un sveikotā cieku rāsēdz...
Bet rīt iesim tālāk, un atkal lielceli kūpēs,
Un atkal kāds grūtums būs pieveikts un pārvarets.

(S. Kaldupe)

Kooperatīvā universālveikala kolektīvu sveicam Jaunajā, 1987. gadā!

Administrācija un arodīkomiteja

Ar lielu prieku, spožām zvaigznēm,
Ar skaitu dziesmu, labu veselību.

Ar zaru, kuļu eglei zaru,

Pie jums lai atmāk Jaunais gads.

(Ā. Elksne)

Vislabakie novēlējumi kolhoza «Rīts» kolektīvam Jaunajā, 1987. gadā!

Kolhoza «Rīts» valde un sabiedriskās organizācijas

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļi, Komjaunatnes ielā 1.
TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieks, sekretārs — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstulu nodalas — 22203, agrorūpniecības kompleksa nodalā — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodalas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīnas par siudinājumiem — 22305.

Tir. 13 377 eks. (latv. val. 9 556 eks., kriev. val. 3 821 eks.).

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums.

Laikraksts iespēsts Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrafijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400 Daugavpili, Valkas ielā 1.

Indeks 68169.

Pas. 1637.

Ziemas rotā.

K. GAILUMA foto

SPORTS → SPORTS

Līvānieši — līderu godā

Vissīvākā spēkošanās, kā to varēja gaidīt, bija ar Rīgas ASK otru komandu. Līvānu eksperimentālās biokimiskās rūpniecības basketbolisti šo spēli aizvadīja, godam. Rezultāts — 132:94 līvāniešu labā. Ari republikas meistarsackšu «B» klases pirmā rīnka spēles aizvadītas teicami. Līvānieši ir čempionāta līderi, aiz sevis atstājot Čēsu komandu (divi zaudējumi). Trešajā vietā — Rīgas ASK otrā komanda.

Isumā par spēli, kura riteja Līvānu 1. vidusskolas sporta zālē. Līdzjutēju mudināti, mūsu basketbolisti daudzkarē rezultatīvi «apšaudīja» pretinieka grozu. 70 punktus guva komandas spēlējošais treneris Nikolajs Romanenko. Lieliski (pēc dienesta armijā) komandā iejutās Leonīds Šolopa. Līdzjutēji apbrīnoja arī augumā vismazākā spēlētāja Viktora Vilēva precīzos metienus.

A. VELDRE

Laikraksta nākamais numurs Iz-nāks 6. janvāri.

«Lenina Karogs» iznāk otrdienās, turtdienās, sestdienās latviešu un krievu val. «Lenina Karogs» («Ленинское знамя»), газета йельского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латвия. Издательство «Звязгзне», г. Рига, ул. М. Айзкраукле, 105.

